

KRAJSKÝ ÚŘAD KARLOVARSKÉHO KRAJE

ODBOR LEGISLATIVNÍ A PRÁVNÍ A KRAJSKÝ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

KRAJSKÝ SOUD V PLZNI

Děle - 6 - 05 - 2022

Krajský soud v Plzni
 Veleslavínova 40
 306 17 Plzeň

Podáno: _____ Kde: _____
 krat: 1 přísl: P.P.L.P. pos: KLL

DATOVOU SCHRÁNKOU

Váš dopis značka / ze dne
Sp. zn. [redacted] 20.4.2022

Naše značka
KK/110/LP/22-10

Vyřizuje / linka
Kasalová/ 468

Karlovy Vary
2. května 2022

Sp. zn. [redacted] o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2022, č. j. KK/110/LP/22-3

žalobce: [redacted]

žalovaný: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 06
Karlovy Vary

- řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2022, č. j. KK/110/LP/22-3

Ke shora uvedené věci Vám tímto sdělujeme, že souhlasíme, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání, a podjatost soudce nenamítáme. Dále se vzdáváme práva, v případě úspěchu ve věci, na uplatnění náhrady nákladů řízení.

VYJÁDRĚNÍ K ŽALOBĚ

I.

Dne 20. 4. 2022 byl Krajský úřad Karlovarského kraje (dále jen „žalovaný“) vyrozuměn Krajským soudem v Plzni o žalobě pana [REDAKCE], proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 3. 2. 2022, č. j. KK/110/LP/22-3.

Žalovaný, jako správní orgán věcně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě podaného odvolání pana [REDAKCE] rozhodnutí odboru správních činností a obecní živnostenský úřad Městského úřadu v Chebu, čj.: MUCH 95650/2021 ze dne 12. 11. 2021, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. g) zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se úmyslně dopustil tím, že jako řidič postavil motorové vozidlo zn. Volvo, registrační značky [REDAKCE] v Chebu v Šefíkové ulici u objektu č. p. 1325, mimo pozemní komunikaci (na zeleni); kdy přestupek byl zjištěn dne 14. 8. 2020 v 05:00 hodin, čímž neoprávněně zabral veřejné prostranství. Za toto protiprávní jednání mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč a stanovena povinnost úhrady nákladů řízení v zákonné výši 1000,-Kč.

V odvolacím řízení Krajský úřad Karlovarského kraje dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání [REDAKCE] doručené Městskému úřadu v Chebu dne 13. 12. 2021, proti rozhodnutí odboru správních činností a obecní živnostenský úřad Městského úřadu v Chebu, čj.: MUCH 95650/2021 ze dne 12. 11. 2021, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť přezkoumáním věci došel k závěru, že napadené rozhodnutí odboru správních činností a obecní živnostenský úřad Městského úřadu v Chebu, čj.: MUCH 95650/2021 ze dne 12. 11. 2021, bylo vydáno v souladu s účinnou právní úpravou a vychází z přesně a úplně zjištěného stavu věci.

K námitkám žalobce

II.

Žalobní body spatřuje žalobce v tom, že ve správním spisu není obsažen žádný důkaz o tom, že by měl být žalobce řidičem, který v předmětnou dobu zaparkoval předmětné vozidlo na předmětném místě. V okamžiku zjištění údajného přestupku Městskou policií Cheb nebyl řidič na místě přítomen, a tedy nemohlo dojít k jeho ztotožnění na místě. Žalobce v podání vysvětlení uvedl, že byl řidičem, který v předmětnou dobu zaparkoval předmětné vozidlo na předmětném místě, ale v souladu s ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu toto nelze užít jako důkaz ve správním řízení.

Žalobce ve svém podání ze dne 25. 10. 2021 uvedl, že byl řidičem, který v předmětnou dobu zaparkoval předmětné vozidlo na předmětném místě, ale v souladu se zásadou zákazu sebeobviňování toto nelze užít jako důkaz ve správním řízení. Žádný další důkaz o tom, že by měl být žalobce řidičem, který v předmětnou dobu zaparkoval předmětné vozidlo na předmětném místě, se ve správním spise nenachází.

Žalovaný k námitce uvádí, že žalobce má patrně na mysli zásadu zákazu donucování k sebeobviňování, neboli nemo tenetur se ipsum accusare.

Základní pramen zásady zákazu donucování k sebeobviňování představuje ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, a to konkrétně jeho čl. 37 odst. 1, čl. 40 odst. 2, 3 a 4 Listiny. Zmiňovaný článek 37 odst. 1 upravuje možnost každé jednotlivé osoby, tedy jak

osoby fyzické, tak osoby právnické, právo odepřít výpověď, jestliže by si způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké.

Důsledkem ústavněprávní úpravy zákazu donucování k sebeobviňování je promítnutí této zásady do většiny právních odvětví a především do práva trestního (přestupkového). V přestupkovém právu se tato zásada projevuje např. v možnosti obviněného nevypovídat (§ 82 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů) nebo odmítnutí výpovědi, pokud by sám sobě nebo osobě blízké způsobil trestní stíhání (§ 55 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Obviněný z přestupku, může tedy s ohledem na zásadu „nemo tenetur se ipsum accusare“, odmítnout aktivní jednání, které by mohlo zapříčinit jeho usvědčení. K tomuto aktivnímu jednání nemůže být donucován ani za pomoci pořádkové pokuty, překonání odporu, či jakýmkoliv jiným způsobem, přičemž je nutné podotknout, že za aktivní jednání se nepovažuje dostavení se na prováděný úkon.

Jedním z nejdůležitějších projevů zásady zákazu donucování k sebeobviňování je již zmíněná možnost obviněného odepřít výpověď (§ 82 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky), obviněný se ale musí dostavit k výslechu. K dostavení se na výslech může být obviněný donucen za pomoci pořádkové pokuty nebo dokonce předvedení na tento úkon. Na začátku výslechu je obviněný vždy poučen o svých právech a povinnostech, především o možnosti nevypovídat.

Z předloženého spisu bylo zjištěno, že prvoinstanční správní orgán předvolal [REDAKCE] k podání vysvětlení na den 12. 4. 2021. Jmenovaný se následně dne 13. 4. 2021 z jednání omluvil, že zapomněl.

Správní orgán poté požádal Magistrát města Brna o provedení úkonu podání vysvětlení, který žalobce předvolal na 26. 5. 2021, kdy se dostavil a k věci, po řádném poučení o možnosti nevypovídat, podal vysvětlení. Uvedl, že předmětné vozidlo v Šeříkové ul. v Chebu zaparkoval on. Na otázku správního orgánu kdy na výše uvedené místo vozidlo zaparkoval a proč? Uvedl, „že je to poměrně dávno, bylo to před tím, než jej tam fotili strážníci, dále uvedl, že přestupek spáchal on“. Na otázku proč tam vozidlo zaparkoval, uvedl, „že účelem zaparkování vozidla na tomto místě bylo pochopitelně přidat úřadu práci, aby měli méně času škodit lidem. Vzhledem k jeho znalostem je předem zřejmé, že žádná pokuta nebude uložena, ale úředníci s tím budou mít ještě hodně práce a nákladů. Cílem tohoto celého je úředníky potrestat za to, že vůbec mají tu drzost obtěžovat kvůli takovým prkotinám slušné lidi“.

Na základě podání vysvětlení žalobce prvoinstanční správní orgán vydal dne 24. 6. 2021 příkaz, kterým [REDAKCE] uznal vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu 500 Kč. Jmenovaný proti příkazu podal v zákonné lhůtě odpor a prvoinstanční správní orgán nařídil na 3. 11. 2021 ústní jednání. V předvolání byl žalobce poučen o svých právech. Předvolání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 18. 10. 2021.

Dne 25. 10. 2021 žalobce písemně správnímu orgánu sdělil, že souhlasí, aby ústní jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti, a dále uvedl, že byl řidičem, který předmětné vozidlo na uvedeném místě zaparkoval a spáchal tak přestupek (č. listu 36).

Z výše uvedeného jasně vyplývá, že žalobce nebyl k sebeobviňování nucen, vždy byl řádně o svých právech poučen, kdy následně práva odepřít výpověď nevyužil, aktivně sám vypověděl, že byl řidičem, který se přestupkového jednání dopustil.

Na základě jednoznačného doznání žalobce dospěl prvoinstanční správní orgán k závěru, že se obviněný dopustil přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. g) zákon o některých přestupcích, když úmyslně, jako řidič, postavil motorové vozidlo zn. Volvo, registrační

značky [REDAKCE], v Chebu v Šeříkové ulici u objektu č. p. 1325, mimo pozemní komunikaci (na zeleni); kdy přestupek byl zjištěn dne 14. 8. 2020 v 05:00 hodin, čímž neoprávněně zabral veřejné prostranství, a uložil mu pokutu ve výši 500 Kč a stanovil povinnost úhrady nákladů řízení v zákonné výši 1000 Kč. Obviněný podal v zákonem stanovené lhůtě proti rozhodnutí odvolání, ve kterém však ani n výzvu správního orgánu neuvedl žádné důvody, pro které odvolání podává.

Žalovaný, jako věcně a místně příslušný odvolací orgán, přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu (ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu), jakož i celé správní řízení, jež jeho vydání předcházelo, a shledal, že napadené rozhodnutí odboru správních činností a obecní živnostenský úřad Městského úřadu v Chebu, čj.: MUCH 95650/2021 ze dne 12. 11. 2021, bylo vydáno v souladu s účinnou právní úpravou a vychází z přesně a úplně zjištěného stavu věci.

III.

S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby soud po provedeném řízení vydal tento

Rozsudek

žaloba ze dne 19. 4. 2022 proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem v Karlových Varech-Dvory, Závodní 353/88, ze dne 3. 2. 2022, č. j. KK/110/LP/22-3, žalobce [REDAKCE]

[REDAKCE] se podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítá jako nedůvodná.

Žádný z účastníků řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

PhDr. Mgr. Vratislav Smoleja
vedoucí odboru legislativního a právního
a krajského živnostenského úřad

Příloha:

1. originál prvoinstančního spisu - fyzicky, poštovní přepravou
2. originál odvolacího spisu - fyzicky, poštovní přepravou